

loqua: qm̄ bonuz est in hoc tripli/
ci filēio salutare dñi p̄stolari Ita
tñ ab his taceas nec om̄ino tace/
as. ne vederis silentiū deo. Loq̄re
illi ostra iactantiā in cōfessione vt
obtimeas veniā de p̄terito: Loq̄re
in gr̄ap̄ actione ostra murmurati/
onē: vt āpliozē inuenias gr̄am in
p̄nti. Loq̄re in orōne ostra diffidē
tiam: vt conseq̄ris gl̄iaz in futuro
Cōfiteri inq̄ p̄terita: et p̄ p̄ntib⁹
gr̄as age: ac deinceps studiosius
p̄ futuris: vt ne ipse quidē sileat a
remissioe. ab imissione. a p̄missione
de ieiunio In p̄mōe
Ca. xliij. de xl. Quia Ieiunij.

Dignū reor aliquatenus ex/
ponere. quo fructu et quē/
admodū oporteat ieiuna
re Primū quidē fr̄es pro eo q̄ ab
ipsis q̄z licitis abstinem⁹. ea nob̄
que pus om̄isimus illicita r̄donā
tur. Quid vero est cōdonari com
missa: nisi ieiunio b̄rcui. ieiunia f̄oi
mi sēp̄itna. Gehēnā enī meruim⁹:
vbi null⁹ vnq̄z cibus est. vbi guttā
aq̄ diues postulat: r̄accipe nō me
retur. Bonū ergo est et salutare ie
iuniū. quo f̄oimunt̄ eēna supplicia
dū remittūtur hoc mō p̄cā. Non
solū aut̄ abolitio est p̄cōz. sed et
extirpatio victōz: nō solū obtinet
veniā sed meret̄ gr̄am: nō solū de
let p̄cā p̄terita q̄ om̄isimus: s̄ et
repellit futura q̄ om̄ittere potera/
mus. Dicam⁹ adhuc vnū Ieiuniū
orōi deuotionē et fiduciaz donat
Et vide quēadmodū sibi muticem

quintus

ieiuniū et orō socient̄. Orō v̄tutez
impetrat ieiunandi: et ieiuniū gra
tiā p̄meret̄ orādi. Ieiuniū orōem
roborat. orō sc̄ificat ieiuniū. et do
mino rep̄itat. Quid enī nob̄is ie
iuniaz p̄derit: si relinquat̄ in fra?
Qd̄ absit. T̄ubleuet̄ ergo ieiuniū
pēna quodā orōis: s̄ ne forte mi/
n⁹ sufficiat: alterā q̄z ei n̄ce est so
riari. Sint ergo ieiunio n̄ro vt fa
cile celos penetret ale due. orōnis
sc̄z atq̄ iusticie. Iusticia v̄o que ē.
nisi que cuiq̄z f̄o dit qd̄ suū ē? Ho
lo tñ āmonitos esse fr̄es meos ob
seruandū ieiuniū. nō ab escis tñ:
sed ab oibus illecebris carnis: et
vniuersa corpis voluptate. Imo
vero ieiunanduz est longe āplius
a vicijs: q̄z a cibis. Et enī sine ieu
nio hec cetera a dño reprobant̄:

de verecūdia super cā
tica sermone. lxxxvi.

Nescio an quicq̄z grati⁹ ve
recūdia aduertit̄ in morib⁹
noim queat. Que ē certe
oim̄ d̄nat⁹ et q̄tū: s̄ tenere gr̄a v̄e
cūdie in teneriori etate. āplius pul
criusq̄ enitescit. Quid amabilius
verecundo adolescente: Quā pul
cra hec: et q̄ splendida gēma mo
rū. in vita et vultu adolescentis: q̄z
vera et mime dubia. bone nuncia
sp̄i. b̄de indolis index. Virga dis
cipline est illi. q̄ pudēdis affectib⁹
imminēs lubzice etatis mot⁹ ad?
q̄z leues coerceat: rep̄mat insolē
tes. Quid ita turpiloquiū. et ois de
inceps turpitudis fugitās. Sozoz

g i